

Του Θανάση Αντωνίου

Το τέλος του “Ελευθέρου Γαλαξία” και η γεύση της ...ήττας

Οριστικό τέλος έλαβε η προσπάθεια λειτουργίας του Γαλαξία ως αυτοδιαχειριζόμενο στέκι, κέντρο αντιπληροφόρησης και πολιτιστικό κέντρο, καθώς αποχώρησαν από το κτίριο, ηττημένοι, θλιμμένοι αλλά χωρίς αυταπάτες και οι τελευταίοι καταληψίες.

Τη Δευτέρα 11 Ιανουαρίου, 13 μήνες μετά την κατάληψη του Γαλαξία από ομάδες πολιτών, πολιτικούς και δημοτικούς σχηματισμούς, συνεργείο του Δήμου της Νέας Σμύρνης εισήλθε στο χώρο, απομάκρυνε όλα τα έπιπλα και τα αντικείμενα που βρίσκονταν στο εσωτερικό του και παρέδωσε το χώρο στη δημοτική αρχή.

Είχε προηγηθεί μια περίεργη πυρκαγιά στο υπόγειο του κτιρίου, την προηγούμενη μέρα Σάββατο 9 Ιανουαρίου το απόγευμα και σε ώρα που κανείς δεν βρισκόταν στο κτίριο. Προκαλεί περιέργεια το γεγονός ότι λίγες ώρες πριν την εκδήλωση της πυρκαγιάς, διάφοροι άγνωστοι στην κατάληψη πολίτες βρίσκονταν εντός του Γαλαξία, υποτίθεται για να ελέγχουν την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος στην παιχνιδούπολη-τερατούργημα που είχε στηθεί στον ελεύθερο χώρο της πλατείας. Κλήθηκε η Πυροσβεστική η οποία έσβησε την εστία αφού πρώτα έσπασε, αδικαιολόγητα υποστηρίζουν όσοι ήταν παρόντες, πόρτες και παράθυρα για να μπει στο χώρο. Περίεργη, ομολογουμένως, συγκυρία κι εξέλιξη...

Λίγες ώρες μετά, την Τετάρτη 13 Ιανουαρίου το πρωί, ο Γαλαξίας είχε βαφτεί με το αγαπημένο χρώμα της εξουσίας, το γκρίζο, είχε επενδυθεί με το αγαπημένο αντικείμενο της εξουσίας, τα σιδερένια κάγκελα και είχε αποκτήσει και πάλι το πρόσωπο της εξουσίας: χλωμό, απαθές, ακίνητο.

Τίτλοι τέλους στην προσπάθεια

Το συνεργείο του δήμου το οποίο εισήλθε στο χώρο δεν βρήκε ούτε ναρκωτικά, ούτε βόμβες μολότοφ, ούτε “όπλα μαζικής καταστροφής” που θα έλεγε κι ο Τζ. Μπους, αντίθετα, βρήκε μεταξύ άλλων εκατοντάδες τόμους βιβλίων από τη δανειστική βιβλιοθήκη και το σαββατιάτικο παζάρι του Ελευθέρου Γαλαξία, τα οποία όπως κάθε εξουσία που σέβεται την αποστολή της, έστειλε κα-

τευθείαν στα σκουπίδια. Ευτυχώς, με την πρωτοβουλία λιγοστών ευσυνειδητών δημοτικών υπαλλήλων που κράτησαν ορισμένα βιβλία, περισώθηκαν από τους καταληψίες ελάχιστοι τόμοι βιβλίων που μετά την αποκομιδή είχαν μεταφερθεί, σε κακή κατάσταση, στο Κέντρο Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων του Δήμου Νέας Σμύρνης, πίσω από τα Νεκροταφεία. Οι καταληψίες συμφώνησαν να μοιράσουν τα συγκεκριμένα βιβλία σε σχολεία και βιβλιοθήκες και ήδη οι πρώτοι τόμοι παιδικών βιβλίων παραδόθηκαν σε δημοτικά σχολεία. Μετά λέμε γιατί αυτή η πόλη δεν έχει δημοτική βιβλιοθήκη! Το ταμείο του Ελευθέρου Γαλαξία, ύψους 125 ευρώ, κατέθηκε ήδη στην Ελληνική Αντικαρκινική Εταιρεία.

Το “πείραμα” του Γαλαξία έληξε κι έληξε άδοξα, γεμίζοντας θλίψη τους λιγοστούς καταληψίες που είχαν απομείνει στο χώρο κι έδιναν καθημερινά μάχη για τη διατήρησή του στο αρχικό πνεύμα της κατάληψης. Το τελευταίο διάστημα εκτός των άλλων προβλημάτων είχαν να αντιμετωπίσουν και άγνωστους οι οποίοι εισέρχονταν εν τη απουσία τους στο χώρο, έκαναν χρήση ουσιών, αφαιρούσαν αντικείμενα και κατέστρεφαν συστηματικά και χωρίς προφανή λόγο το χώρο - περιέργως επίσης κι ο δικός τους ρόλος. Δυστυχώς το πείραμα κατέληξε, αφού δύο μήνες πριν, η αποχώρηση των αριστερών κομμάτων και δημοτικών παρατάξεων, επικαλούμενες αστήριχτες και πάντως φθηνές δικαιολογίες, είχε φροντίσει να δώσει ένα

σκληρό χτύπημα στην όλη προσπάθεια. Από το χτύπημα αυτό, ο Γαλαξίας δεν μπόρεσε ποτέ να ανακάμψει.

Τα “γιατί” της ήττας

Ο κύριος και σημαντικότερος λόγος της ήττας στο Γαλαξία είναι η απουσία ενωτικής διάθεσης, κουλτούρας συνεργασίας, ανοχής στο διαφορετικό και εμπειρίας στην κοινή δράση σε τοπικό επίπεδο. Αναρχικές ομάδες, ακροαριστεροί σχηματισμοί, παραδοσιακοί κομμουνιστές, κοινοβουλευτικά μορφώματα της αριστεράς και αυτόνομοι του ελευθεριακού χώρου δεν μπόρεσαν να καταλήξουν στη διαμόρφωση ενός οράματος για τον Γαλαξία, αλλά, πολύ περισσότερο, δεν μπόρεσαν να βρουν διαύλους επικοινωνίας για καθημερινά πράγματα όπως π.χ. τι χρώμα θα βαφτεί το κτίριο.

Ο Γαλαξίας, η μακροβιότερη κατάληψη που προήλθε από την εξέγερση το Δεκέμβριο του 2008 μετά τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου, έσβησε αφήνοντας πίσω του μια αίσθηση ότι κάτι καλύτερο θα μπορούσε να επιτευχθεί, υπό τις παρούσες πάντα συνθήκες.

Απέναντι σε μια κοινωνία σε μερική αφασία, απρόθυμη αλλά και απαιδευτη να συνεργάζεται ακόμα και στα ζητήματα μιας πολυκατοικίας, η οποία όμως έδειχνε για πολλούς μήνες ανοχή και “διακριτική υποστήριξη” στο Γαλαξία, απέναντι σε μια δημοτική αρχή που αιφνιδιάστηκε εκτιμώντας ότι κανείς στην πόλη δεν μπορεί να

ανακόψει καμία επιδίωξή της, απέναντι σε ένα δημοτικό συμβούλιο άβουλων και βαριεστημένων στην πλειοψηφία τους μελών, οι καταληψίες είχαν “πέδιον δόξης λαμπρό”. Πλην όμως... Η χωροθέτηση του Γαλαξία στο κέντρο της πόλης, η μεγάλη συμβολική και οικονομική αξία του και οι εσωτερικές διενέξεις των ομάδων δημιούργησαν μεγάλα προβλήματα στους καταληψίες. Μεγάλο μερίδιο ευθύνης φέρουν όχι μόνο πρόσωπα που ήθελαν να κατοικούν μέσα στο κτίριο και μάλιστα ενάντια στις αποφάσεις, αλλά και οι αριστερές ομάδες. Αμάθητες σε καταλήψεις δημόσιων χώρων και αξιοποίηση κοινής περιουσίας, απρόθυμες να συνεργαστούν αν δεν αποκομίζουν κομματικά οφέλη ή δεν λάβουν αντίστοιχη εντολή, εγκατέλειψαν και στη συνέχεια λειδόρησαν την προσπάθεια.

Διδάγματα από την ήττα

Ο Γαλαξίας, ένα από τα πιο περίεργα γεγονότα που συνέβησαν στην πόλη εδώ και μια τριαντακονταετία, προσφέρεται για εξαγωγή πολλαπλών συμπερασμάτων. Για το δήμαρχο η υπόθεση Γαλαξίας μπορεί να αποφέρει δύο σημαντικά διδάγματα: α) ότι οι πολίτες βαρέθηκαν πια την πλατεία των καφετεριών, των fast food και των τραπεζοκαθισμάτων αλλά και την πόλη του φθηνού εντυπωσιασμού και των κενών υποσχέσεων που δίδει ανά τέσσερα χρόνια και β) ότι στην πόλη αυτή, άρχισαν πλέον να διατυπώνονται και άλλες γνώμες, πέρα από τη δική του σε μια σειρά ζητήματα όπως το γήπεδο του Πανινίου, το εμπορικό κέντρο της Ραιδεστού, το πάρκινγκ, τα φαραωνικά πανηγύρια που στήνει κάθε φορά (Χριστούγεννα, Πρωτομαγιά κ.λπ.). Και μάλιστα, πέρα από απόψεις, άρχισαν πια να γίνονται και ενέργειες.

Για τις παρατάξεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, ο Γαλαξίας είναι μια

Συνέχεια από σελ. 6

απόδειξη του ότι η κοινωνία τις έχει ξεπεράσει καθώς δεν έχουν άποψη για την πόλη και δεν μπορούν να επιβάλλουν ούτε καν τη φωνή τους όσο ασχολούνται με τους Ναπολέοντες και τους Δον Κιχώτες που θέλουν να γίνουν Κουτελάκης στη θέση του Κουτελάκη. Όσο για τη δημοτική παράταξη του ΚΚΕ, εκεί επικρατεί τόσο σταλινικό, σιβηριανό ψύχος που άκρα και, κυρίως μυαλά, έχουν παγώσει από χρόνια.

Για τις αριστερές παρατάξεις, όπως η Μια Πόλη Ανάποδα αλλά και το νέο σχήμα των διαφωνούντων με τον Κουτελάκη συντρόφων του στον Συνασπισμό, ο Γαλαξίας είναι ένα δίδαγμα ότι η συμβίωση με άλλους είναι μια δύσκολη αλλά αναγκαία προσπάθεια για όσους τουλάχιστον ευαγγελίζονται μια άλλη κοινωνία. Τα κομματικά κέρδη και η ιδεολογική καθαρότητα (αν υπάρχει πια τέτοια...) πρέπει να μπαίνουν κάτω από το κοινό όφελος. Για τη μισαλλόδοξη παράταξη του ΛΑΟΣ, η οποία έσπευσε να ασχημονήσει όταν ο Γαλαξίας έπνεε τα λείσθια, ο Γαλαξίας είναι ένα

δίδαγμα ότι στη Νέα Σμύρνη της προσφυγιάς δεν έχουν θέση οι πατριδοκάπηλοι, οι ξενόφοβοι και οι σκοταδιστές. Όσο για τους φτωχοδιάβολους μετανάστες, τους οργισμένους Βαλκάνιους που με τη φασιστική στάση τους το τελευταίο διάστημα υπονόμισαν τον Γαλαξία μετατρέποντάς τον σε τεκέ και χώρο διακίνησης ουσιών, αυτοί που τώρα βρίσκονται στο στόχαστρο των ξενόφοβων θερμοκέφαλων του ΛΑΟΣ (αυτό κι αν είναι θέμα για κοινωνιολογική έρευνα!), είναι δύσκολο να λάβουν το οποιοδήποτε μήνυμα. Όχι στην κατάσταση που είναι... Τέλος για μένα, αν μου επιτρέπεται να αναφερθώ στο πρόσωπό μου μιας και είχα συμμετοχή, η περίπτωση του Γαλαξία με δίδαξε ότι τα μεγάλα λόγια κρίνονται πάντα στην πράξη, ότι για να αλλάξεις τον κόσμο πρέπει πρώτα να πλύνεις τα πιάτα και τα μαχαιροπήρουνα στο τραπέζι που έκατσε, ενώ μου επιβεβαίωσε για μια ακόμα φορά ότι ο καλύτερος καφές είναι αυτός που φτιάχνεις και πίνεις με τους συντρόφους σου σε ένα πεζούλι, σε ένα παγκάκι, σε ένα σκαλοπάτι, σε ένα όμορφο γιαπί όπως ο Γαλαξίας.

Καφετέρια ή πολιτισμός;

Ο Γαλαξίας είναι πλέον στα χέρια του δημάρχου και η προεκλογική περίοδος που μόλις ξεκίνησε θα τον φέρει και πάλι στο προσκήνιο. Εκτίμησή μας είναι ότι η δημοτική αρχή είναι αρκετά έξυπνη για να μην πέσει στο λάθος να στήσει άλλη μια καφετέρια στην πλατεία. Τουλάχιστον όχι προεκλογικά. Είναι επίσης σίγουρο ότι οι άλλες παρατάξεις, περιλαμβανομένων και αυτών στο χώρο της αριστεράς θα χρησιμοποιήσουν το Γαλαξία στην προεκλογική μάχη καταγγέλλοντας την απραξία της δημοτικής αρχής και καταθέτοντας σχέδια που δήθεν προτίθενται να υλοποιήσουν. Το κτίριο, σε κακή κατάσταση σήμερα από τους βανδαλισμούς των οργισμένων Βαλκάνιων της πλατείας, την (περίεργη) φωτιά και την αghαρμποσύνη των δημοτικών υπαλλήλων, σε πολύ καλύτερη όμως από την κατάσταση που αντίκρισαν στις 14 Δεκεμβρίου 2008 οι καταληψίες, ξεκινάει μια νέα περίοδο ζωής. Ζωής ελπίζουμε κι όχι ταφής. Γιατί αν είναι να παραμείνει άλλα δέκα χρόνια ερείπιο ή να γίνει άλλο ένα καφέ, τότε θα

πρέπει να ξανασκεφτούμε μήπως κάναμε λάθος που το αφήσαμε. Τότε μια νέα κατάληψη θα είναι όχι απλώς δικαιολογημένη, αλλά επιβεβλημένη. Τι λέτε;

* Επειδή αρκετοί με ρωτούν, διευκρινίζω πως πέρα από δημοσιογράφος που υπηρετώ το ρεπορτάζ και κάλυψα τον Γαλαξία όσο ήταν κατειλημμένος, υπήρξα και ενεργό μέλος της κατάληψης από την πρώτη (14/12/2008) μέχρι και την τελευταία (11/1/2010) μέρα και αναλαμβάνω πλήρως τις ευθύνες που μου αναλογούν για ότι συνέβη εκεί και, φυσικά, για την ήττα της προσπάθειας. Ασφαλώς, δεν μετανιώνω.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ / ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΑΝΑΠΟΔΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΦΩΤΙΑ ΠΟΥ ΞΕΣΠΑΣΕ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΙΑ

Με αφορμή τη φωτιά που ξέσπασε στο Γαλαξία το Σάββατο 9.1, η Αριστερή Παρέμβαση στους δρόμους της Νέας Σμύρνης - Μια Πόλη Ανάποδα δηλώνει ότι θα κάνει ότι είναι δυνατόν μαζί με το λαό της Νέας Σμύρνης, ώστε να μην αποτελέσει η φωτιά το πρόσχημα για την επέμβαση της δημοτικής αρχής στο χώρο με σκοπό τη μερική ή ολική εμπορευματοποίησή του.

Έχει γίνει σαφές, ότι η 11μηνη κατάληψη του Γαλαξία (Δεκεμβρης 2008 - Νοέμβρης 2009) σηματοδότησε μια τομή στην πόλη μας. Απέτρεψε στην πράξη την παραχώρηση του Γαλαξία σε ιδιωτικά συμφέροντα, ανέδειξε το

ζήτημα των ελεύθερων δημόσιων χώρων που βρίσκονται υπό διωγμό από τη δημοτική αρχή, αποτέλεσε βήμα ενεργοποίησης των κατοίκων. Όσο ήταν δυνατή η συλλογικότητα στο Γαλαξία, όσο λειτουργούσε η ανοικτή συνέλευση που διαχειριζόταν το χώρο με φροντίδα και υπευθυνότητα, όσο η προσπάθεια του Γαλαξία έβρισκε δρόμους επικοινωνίας με την κοινωνία, ο εκφυλισμός και η προβοκάτσια δεν πέρασαν την πόρτα του κτιρίου. Γι' αυτό και στη μνήμη μας δε θα μείνει η παρακμή των τελευταίων δύο μηνών, αλλά οι δεκάδες μαζικές εκδηλώσεις που έδειξαν ένα δρόμο πολιτικής, κοινωνικής και πολιτιστι-

κής αντίστασης και ανάταξης. Και αυτή η πολύτιμη παρακαταθήκη μπορεί να μετατραπεί ξανά σε κίνημα που θα υπερασπίζεται το Γαλαξία ως χώρο αυτενέργειας των κατοίκων.

Ταυτόχρονα, θα κάνουμε ότι περνά από το χέρι μας, ώστε να μην αποτελέσει η φωτιά το πρόσχημα για την ένταση της κρατικής καταστολής και της αστυνομοκρατίας. Για να σταματήσει να είναι η πλατεία και οι γειτονιές της Νέας Σμύρνης πεδίο επιβολής αναρχικών κατασταλτικών πολιτικών που όχι μόνο δεν σταματούν την εγκληματικότητα, αλλά που τελικά έχουν στόχο τις εργατικές και λαϊκές διεκδικήσεις.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΛΑ.Ο.Σ. ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Προς διάλυση η κατάληψη Γαλαξία στη Νέα Σμύρνη λόγω...Αλβανών!

"Τους τρέφαμε, τους δίναμε ρούχα και το ευχαριστώ ήταν να μπαίνουν στην κατάληψη και να την ρημάζουν!", αυτά είναι τα λόγια νεαρού αναρχικού της Ν. Σμύρνης ο οποίος μαζί με την παρέα του βλέπουν να εξαφανίζεται ο εξοπλισμός που είχαν προηγουμένως απαλλοτριώσει από το Δήμο και άλλα δημόσια κτίρια.

Πρόκειται για την γνωστή κατάληψη της Νέας Σμύρνης, η

οποία βρίσκεται στην κεντρική πλατεία του δήμου, τον Ελεύθερο Γαλαξία όπως τον ονομάζουν. Μετά και την φωτιά που προκλήθηκε στο χώρο ("απαράδεκτα πράγματα") και καθώς δεν υπάρχει πλέον κομματική στήριξη αφού οι κομματικοί φορείς του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και του Ανταρσία αποχώρησαν από την κατάληψη (παίρνοντας χρήσιμο υλικό) μαζί με άλλους αναρχο-αυτόνομους, η κατάληψη υπο-

λειτουργεί συστηματικά.

Σαν να μην έφταναν όμως τα εσωτερικά τους, είχαν να αντιμετωπίσουν και τη γνωστή συμμορία αλλοδαπών αλβανικής καταγωγής που εδρεύει στην περιοχή και λυμαίνεται κάθε βράδυ το χώρο της κατάληψης.

Η συγκεκριμένη συμμορία δραστηριοποιείται στην γύρω περιοχή διακινώντας ναρκωτικές ουσίες και προβαίνοντας σε μικροκλοπές. Είναι οι ίδιοι άν-

θρωποι που ο "Ελεύθερος Γαλαξίας" προστάτευε με μανία κάθε φορά που η Αστυνομία προσπαθούσε να τους συλλάβει.

Και τώρα βρίσκονται μπροστά στο δίλημμα: Αν συνεχίσουν να τους αφήνουν, η κατάληψη θα καταντήσει στέκι συμμορίας (όχι πως δεν ήταν). Αν συγκρουστούν μαζί τους θα κατηγορηθούν ως φασίστες ρατσιστές...Πέσανε δηλαδή στον λάκκο που οι ίδιοι άνοιξαν!